

Sygn. akt VI GC 337/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 09 listopada 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 884,25 złotych (jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 08 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 785,52 złotych (siedemset osiemdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 337/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 grudnia 2016 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 050,32 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 08 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 07 kwietnia 2014 roku w G. doszło do uszkodzenia pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego własność B. F., a którym w dniu zdarzenia kierował P. J.. Do postania szkody doszło na skutek kolizji z kierującym pojazdem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) M. C.. Z notatki policyjnej sporządzonej na miejscu zdarzenia wynikało, iż do powstania tego zdarzenia doszło z wyłącznej winy kierującego pojazdem marki S. (...), który nie zdążył wyhamować i uderzył w stojący pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Właściciel pojazdu marki S. (...) posiadał ochronę ubezpieczeniową udzieloną w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC zawartej z pozwanym. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego

w ramach tzw. bezpośredniej likwidacji szkody powód określił wysokość należnego odszkodowania na podstawie przedłożonej przez poszkodowaną i zweryfikowanej faktury za naprawę pojazdu na kwotę 14 321,01 złotych brutto. Dodatkowo powód zaakceptował fakturę za oklejenie pojazdu w wysokości 184,50 złotych brutto i pokrył koszty najmu pojazdu zastępczego w wysokości 3 321 złotych brutto, akceptując tym samym okres 20 dni najmu oraz dobową stawkę najmu w wysokości 166,05 złotych brutto. Łącznie powód wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 17 826,53 złotych brutto. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i częściowo co do wysokości, gdyż wypłacił na rzecz powoda kwotę 15 776,21 złotych brutto. Pozwany zweryfikował zasadny najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego do 9 dni oraz dobową stawkę najmu do kwoty 135,30 złotych brutto. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie zaspokoił roszczenia powoda w pozostałym zakresie.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 18 stycznia 2017 roku, w sprawie o sygn. akt VI GNc 87/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości przyznając jako bezsporny fakt zaistnienia szkody w pojeździe marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz pełną refundację kosztów odszkodowania wypłaconego przez pozwanego w zakresie naprawy i oklejenia pojazdu. Pozwany zakwestionował natomiast najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego powyżej 9 dni oraz dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego, uznając je za zawyżone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 07 kwietnia 2014 roku w G. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność B. F.. Uszkodzony pojazd był wykorzystywany przez poszkodowaną do celów prowadzonej przez nią działalności gospodarczej w postaci praktycznej nauki jazdy i jako taki był oklejony znakami firmowymi poszkodowanej.

Sprawca szkody ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: zgłoszenie szkody – k. 10-12 akt, kserokopia dowodu rejestracyjnego – k. 13 akt, potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia – k. 14 akt, wydruk dokumentacji fotograficznej – k. 78-82 akt, kserokopia wyroku nakazowego wydanego w dniu 01 lipca 2014 roku przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt VIII W 2925/14 – k. 116 akt, zeznania świadka B. F. – protokół rozprawy z dnia 13 września 2017 roku – k. 171-172 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:16-00:09:22), notatka policyjna (zaświadczenie) – k. 25 akt

Uszkodzony pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został naprawiony w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Koszt naprawy pojazdu wyniósł 14 321,01 złotych brutto.

Po naprawie, pojazd został ponownie oklejony znakami firmowymi poszkodowanej. Koszt oklejenia wynosił 184,50 złotych.

W związku z uszkodzeniem pojazdu, B. F. wynajęła od D. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) pojazd zastępczy marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Powyższy pojazd był niezbędny poszkodowanej do wykonywania prowadzonej przez nią działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu szkoły praktycznej nauki jazdy. B. F. posiadała także inny pojazd, który był wykorzystywany przez nią w działalności gospodarczej, przy czym wykonanie zarezerwowanych przez kursantów jazd związanych z nauką jazdy za pomocą jednego tylko pojazdu nie było możliwe.

Pojazd zastępczy był wynajmowany przez poszkodowaną w okresie od dnia 10 kwietnia 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku, tj. łącznie przez 20 dni. Koszt najmu wyniósł 3 321 złotych brutto (20 dni x 166,05 złotych brutto).

zlecenie numer(...) – k. 26 akt, faktura numer (...) – k. 27, 137-138 akt, faktury za zakup części – k. 28-29v akt, faktura numer (...) – k. 30 akt, kalkulacja naprawy przed i po weryfikacji przez ubezpieczyciela – k. 31-34, 35-38 akt, raport optymalizacji części – k. 39 akt, faktura numer (...) – k. 52 akt, umowa najmu samochodu – k. 53 akt, protokół przekazania pojazdu – k. 54 akt, protokół zwrotu pojazdu – k. 55 akt, zeznania świadka B. F. – protokół rozprawy z dnia 13 września 2017 roku – k. 171-172 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:16-00:09:22)

Dnia 11 kwietnia 2014 roku poszkodowana B. F. zawarła z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowę przelewu na jego rzecz wierzytelności o odszkodowanie z tytułu szkody powstałej w dniu 07 kwietnia 2014 roku związanej z uszkodzeniem pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – do wysokości zapłaconej przez (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. kwoty oraz umowę zlecenia likwidacji szkody.

umowa przelewu wierzytelności – k. 85 akt, umowa zlecenia – k. 86-87 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. likwidując szkodę za pomocą systemu bezpośredniej likwidacji szkody (BLS) wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w łącznej kwocie 17 826,53 złotych brutto tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), tytułem zwrotu kosztów oklejenia tego pojazdu oraz tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowaną (przez okres 20 dni po stawce w kwocie 166,05 złotych brutto za dobę).

niesporne, a nadto: notatka służbowa – k. 58 akt, pismo – k. 62 akt, lista wypłat odszkodowań – k. 74 akt, decyzja – k. 75, 76, 77 akt, zeznania świadka Z. S. – protokół rozprawy z dnia 09 listopada 2017 roku przed Sądem Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie w sprawie o sygn. akt XI GCps 76/17 – k. 195-196 akt

Pismem z dnia 28 maja 2015 roku, doręczonym (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. w dniu 29 maja 2015 roku, (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. poinformował o wypłaceniu odszkodowania w powyższej kwocie oraz wezwał do zwrotu tej kwoty wraz z odsetkami jako ubezpieczyciela sprawcy szkody.

pismo wraz potwierdzeniem odbioru – k. 89-90 akt

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zwrócił (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 14 321,01 złotych tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i kwotę 184,50 złotych tytułem zwrotu kosztów oklejenia tego pojazdu.

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zwrócił (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. także kwotę 1 270 złotych tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego uznając za uzasadniony okres najmu wynoszący 9 dni oraz stawkę najmu w kwocie 135,30 złotych brutto za dobę.

decyzja – k. 93 akt, decyzja – k. 95 akt

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyniósł 19 kolejnych dób, przy czym technologiczny czas naprawy tego samochodu, wynikający wyłącznie z czynności naprawczych wykonywanych przez blacharza i lakiernika wyniósł 8 dni roboczych.

Dobowy koszt najmu pojazdu zastępczego o klasie odpowiadającej uszkodzonemu pojazdowi marki T. (...) przystosowanego do praktycznej nauki jazdy, stosowany przez warsztaty naprawcze i wypożyczalnie w okresie likwidacji szkody zawierał się w przedziale od kwoty 110 złotych netto do kwoty 350 złotych netto za dobę najmu.

opinia biegłego sądowego M. T. – k. 208-2118 akt, opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. T. – k. 234-240 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do

swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych dla jej rozstrzygnięcia okoliczności.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także na zeznaniach świadków B. F. i Z. S., uznając je za wiarygodne i logiczne oraz znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, aczkolwiek nie mające decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie, tj. uzasadnionego okresu najmu i wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia bowiem powyższych kwestii miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny ich wartości M. T.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

W związku z zarzutami strony pozwanej sformułowanymi w piśmie z datą w nagłówku „dnia 11 czerwca 2018 roku” (data prezentaty: 2018-06-13, k. 225-226 akt), w pisemnej opinii uzupełniającej biegły sądowy podtrzymał swoją pierwotną opinię oraz wnioski w niej zawarte w całości. Ustosunkowując się do zarzutów pozwanego biegły sądowy wyjaśnił, że uzasadniony okres najmu ustalił w oparciu o kluczowe zdarzenia związane z likwidacją szkody w pojeździe marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Wskazał, że w kalendarium uwzględnił rzeczywiste daty zgłoszenia szkody, początku najmu pojazdu zastępczego, daty oględzin pojazdu oraz niezbędny tzw. technologiczny czas naprawy określony na 8 dni. W celu zaś ustalenia niezbędnego okresu najmu pojazdu zastępczego biegły sądowy musiał przyjąć uzasadniony dzień zamówienia części oraz przewidywany dzień dostarczenia części. Nadto biegły sądowy wyjaśnił, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób przyjąć, aby po kolizji z dnia 07 kwietnia 2014 roku przedmiotowy pojazd spełniał wymagania niezbędne do uczestniczenia w ruchu ulicznym. Podkreślił przy tym, że po kolizji nie jest ważna jezdność pojazdu, czy też możliwość jego użytkowania, gdyż należy zawsze ustalić, czy pojazd mógł zostać dopuszczony do ruchu pod względem bezpieczeństwa jego użytkowników i innych uczestników ruchu.

Odnosząc się natomiast do zarzutu dokonania przez powoda oględzin uszkodzonego pojazdu dopiero piątego dnia roboczego od zgłoszenia szkody, to w ocenie Sądu uznać należało, że była to zwłoka w likwidacji szkody po stronie powoda skutkująca nieuzasadnionym wydłużeniem okresu najmu, tym bardziej, że powód w żaden sposób nie wyjaśnił, dlaczego oględziny wykonane zostały dopiero w dniu 16 kwietnia 2014 roku. Zdaniem Sądu zbyt daleko idące byłoby wymaganie od ubezpieczyciela wykonania oględzin pojazdu następnego dnia roboczego po zgłoszeniu szkody, niemniej jednak wystarczające jest w ocenie Sądu uwzględnienie na tę czynność w toku likwidacji szkody dwóch dni roboczych (liczonych od dnia zgłoszenia szkody).

Mając na uwadze powyższe, Sąd podzielił słuszność zarówno założeń, jak i wniosków biegłego sądowego w całości opierając się na uzupełniającej opinii biegłego sądowego w wariancie drugim i uznając, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyniósł 19 kolejnych dób.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 050,32 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 08 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem pozostałej części odszkodowania wypłaconego poszkodowanej B. F. w związku z uszkodzeniem jej pojazdu w wyniku kolizji z dnia 07 kwietnia 2014 roku.

Poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 07 kwietnia 2014 roku. Spór sprowadzał się natomiast do

ustalenia niezbędnego czasu naprawy przedmiotowego pojazdu determinującego uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego oraz wysokości stawek najmu takiego pojazdu o klasie porównywalnej do uszkodzonego pojazdu, bezsprzecznie bowiem w pozostałym zakresie pozwany zwrócił powodowi wypłacone odszkodowanie (obejmujące koszty naprawy pojazdu i koszty oklejenia pojazdu znakami firmowymi poszkodowanej).

Mając na uwadze określony wyżej zakres sporu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zasada odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Zgodnie zaś z treścią art. 828 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości wypłaconego odszkodowania.

Powyższy przepis reguluje instytucję regresu ubezpieczeniowego, tj. uprawnienia zakładu ubezpieczeń do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu z chwilą wypłaty odszkodowania zakład ubezpieczeń nabywa w stosunku do osoby trzeciej dokładnie takie samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczającemu. Wskutek bowiem wstąpienia zakładu ubezpieczeń w prawa ubezpieczającego nie może ulec zmianie sytuacja prawna sprawcy szkody. Przy czym, jeżeli osoba odpowiedzialna za szkodę, tj. sprawca, była ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej, na zakład ubezpieczeń przechodzi roszczenie ubezpieczającego w stosunku do zakładu ubezpieczeń sprawcy szkody (M. Krajewski, Umowa ubezpieczenia, Komentarz, Warszawa 2004, s. 259-263).

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, ma przepis art. 361 § 2 k.c. ustanawiający zasadę pełnej kompensacji szkody oraz przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Odnosząc się do kwestii związanej z kosztami najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, iż przywołany wyżej przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Nie ulega wątpliwości, że szkoda majątkowa może wyrażać się w braku możliwości korzystania z określonej rzeczy, np. samochodu. Jeżeli więc poszkodowany ponosi w związku z tym koszty wynajmu pojazdu zastępczego, które były konieczne, to mieszczą się one w pojęciu szkody podlegającej wyrównaniu przez ubezpieczyciela.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela przy tym w całości pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 08 września 2004 roku (sygn. akt IV CK 672/03), w którym za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego do prowadzenia działalności gospodarczej uznano konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności do czasu naprawienia szkody.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem odpowiedzialność za szkodę w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego ubezpieczyciel ponosi jedynie w takim zakresie, w jakim najem pojazdu zastępczego pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę (wyznacza on bowiem granice odpowiedzialności odszkodowawczej) oraz obejmuje ona tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Ustalając zasadny okres najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, że w istocie dokonanie przez powoda oględzin uszkodzonego pojazdu dopiero piątego dnia roboczego od zgłoszenia szkody, uznać należało za zwłokę w likwidacji szkody po stronie powoda skutkującą nieuzasadnionym wydłużeniem okresu najmu, tym bardziej, że powód w żaden sposób nie wyjaśnił, dlaczego oględziny wykonane zostały dopiero w tym dniu. Jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, zbyt daleko idące byłoby wymaganie od ubezpieczyciela wykonania oględzin pojazdu następnego dnia roboczego po zgłoszeniu szkody, toteż za wystarczające Sąd uznał uwzględnienie na tę czynność w toku likwidacji szkody dwóch dni roboczych (liczonych od dnia zgłoszenia szkody) i w konsekwencji przyjęcie, że naprawa uszkodzonego pojazdu powinna zakończyć się w dniu 29 kwietnia 2014 roku, co oznacza, że niezbędny czas naprawy należącego do poszkodowanej pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 07 kwietnia 2014 roku, mając na względzie wszystkie okoliczności, które miały wpływ na uzasadniony okres naprawy, mieścił się w przedziale od dnia 10 kwietnia 2014 roku do dnia 29 kwietnia 2014 roku i wynosił łącznie 19 dni (wariant drugi opinii uzupełniającej)

Odnośnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód domagał się zwrotu przedmiotowych kosztów liczonych według stawki w wysokości 166,05 złotych brutto za dobę. Pozwany powyższą stawkę zakwestionował wskazując na jej zawyżenie i przyznając odszkodowanie w oparciu o stawkę w kwocie 135,30 złotych brutto.

Ustalając wysokość celowej stawki za najem pojazdu zastępczego Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego, zgodnie z którą na terenie województwa (...) znajdowało się pięć warsztatów naprawczych i wypożyczalni oferujących wynajem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasą pojazdowi marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), przystosowanemu do praktycznej nauki jazdy. Wysokość stawek stosowanych przez te podmioty za wynajem powyższego pojazdu w 2014 roku mieściła się w przedziale od kwoty 110 złotych netto do kwoty 350 złotych netto za dobę.

Mając na uwadze wskazaną wyżej wysokość stosowanych stawek uznać należało, iż stawka najmu żądana przez powoda (w kwocie 166,05 złotych brutto) nie była zawyżona i mieściła się w przedziale stawek występujących na rynku za najem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie i przeznaczeniu pojazdu uszkodzonego. Uwzględniając powyższe Sąd przyjął jako zasadną stawkę zastosowaną przez powoda, gdyż wynajęcie pojazdu zastępczego za tę cenę było możliwe, pozwany zaś nie wykazał, aby zachodziły jakieś szczególne okoliczności przemawiające za przyjęciem stawki za najem pojazdu zastępczego w wysokości wskazanej przez pozwanego, tj. w kwocie 135,30 złotych brutto za dobę.

W tym stanie rzeczy Sąd ocenił, iż celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt wynajmu pojazdu zastępczego stanowił iloczyn uzasadnionego okresu najmu (19 dni) i stawki w kwocie 166,05 złotych brutto, a zatem łącznie kwotę 3 154,95 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 1 270,70 złotych, a zatem do zapłaty pozostała kwota 1 884,25 złotych i w tym zakresie żądanie powoda było zasadne.

Mając powyższe na uwadze, uznając żądanie pozwu za zasadne w zakresie powyższej wskazanej kwoty, Sąd na mocy art. 828 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 1 ustawy z

dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. 2018 roku, poz. 473) orzekł jak w punkcie I wyroku i zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 884,25 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 08 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (jako że termin naliczania odsetek nie był kwestionowany, podobnie jak wartość odszkodowania w kwocie brutto).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wygrał sprawę w 91,90%, a pozwany w 8,10%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 020 złotych (opłata sądowa od pozwu – 103 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 874,86 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 957,86 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 937,38 złotych (91,90% z kwoty 1 020 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 151,86 złotych (8,10% z kwoty 1 874,86 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 785,52 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że zarządzeniem z dnia 09 listopada 2018 roku Sąd nakazał zwrócić pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki uiszczonej na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego (w kwocie 42,14 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 17 listopada 2018 roku